

Faculty of Education
SUAN SUNANDHA RAJABHAT UNIVERSITY

GSI2305

**ความสัมพันธ์ของดาราศาสตร์
กับมนุษยย์ในแต่ละยุค**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรกมล ชูช่วย

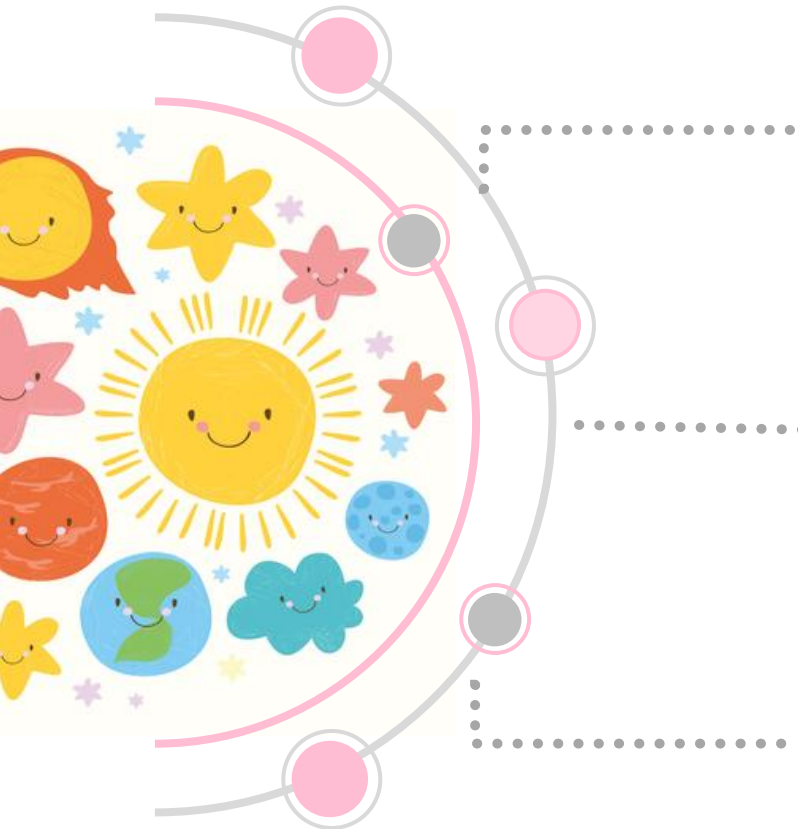
13 เหตุการณ์ทางดาราศาสตร์ที่เกิดขึ้น

Canva

ให้นักศึกษาช่วยกันสรุป
เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นผ่าน Canva

ความสัมพันธ์ของดาราศาสตร์กับมนุษยชาติในแต่ละยุค

ความหมายของวิชาดาราศาสตร์

การศึกษาทางดาราศาสตร์

พัฒนาการแห่งดาราศาสตร์

มนุษย์กับท้องฟ้า

<https://www.youtube.com/watch?v=xg-zQrnX3Tc>

ดาราศาสตร์ (Astronomy)

เป็นแขนงหนึ่งของวิชาวิทยาศาสตร์ที่ศึกษาถึงเรื่องราวของวัตถุท้องฟ้า ภาษาไทยหมายถึงความรู้เกี่ยวกับดวงดาว ส่วนในภาษาอังกฤษคำนี้มีที่มาจากภาษากรีก 2 คำ คือ

- **astron** (ἄστρον) แปลว่า ดวงดาว
- **nomos** (νόμος) แปลว่า กฎเกณฑ์

ดาราศาสตร์ หมายถึง กฎเกณฑ์ของดวงดาว

ดาราศาสตร์

ศึกษาถึงปริมณฑลอันไพศาลและช่วงเวลาอันยาวนานมากกว่า การมีอยู่ของมนุษยชาติความรู้ทั้งหลายได้มาจากการคาดคะเนที่มีพื้นฐานจากความรู้ที่มีอยู่ในวิทยาศาสตร์สาขาต่าง ๆ และหลักฐานที่ได้จากการสังเกตการณ์อย่างต่อเนื่อง

การศึกษาดาราศาสตร์

ดาราศาสตร์ยุคโบราณ

ดาราศาสตร์ยุคกลาง

ดาราศาสตร์ยุคปัจจุบัน

ดาราศาสตร์ยุคโบราณ

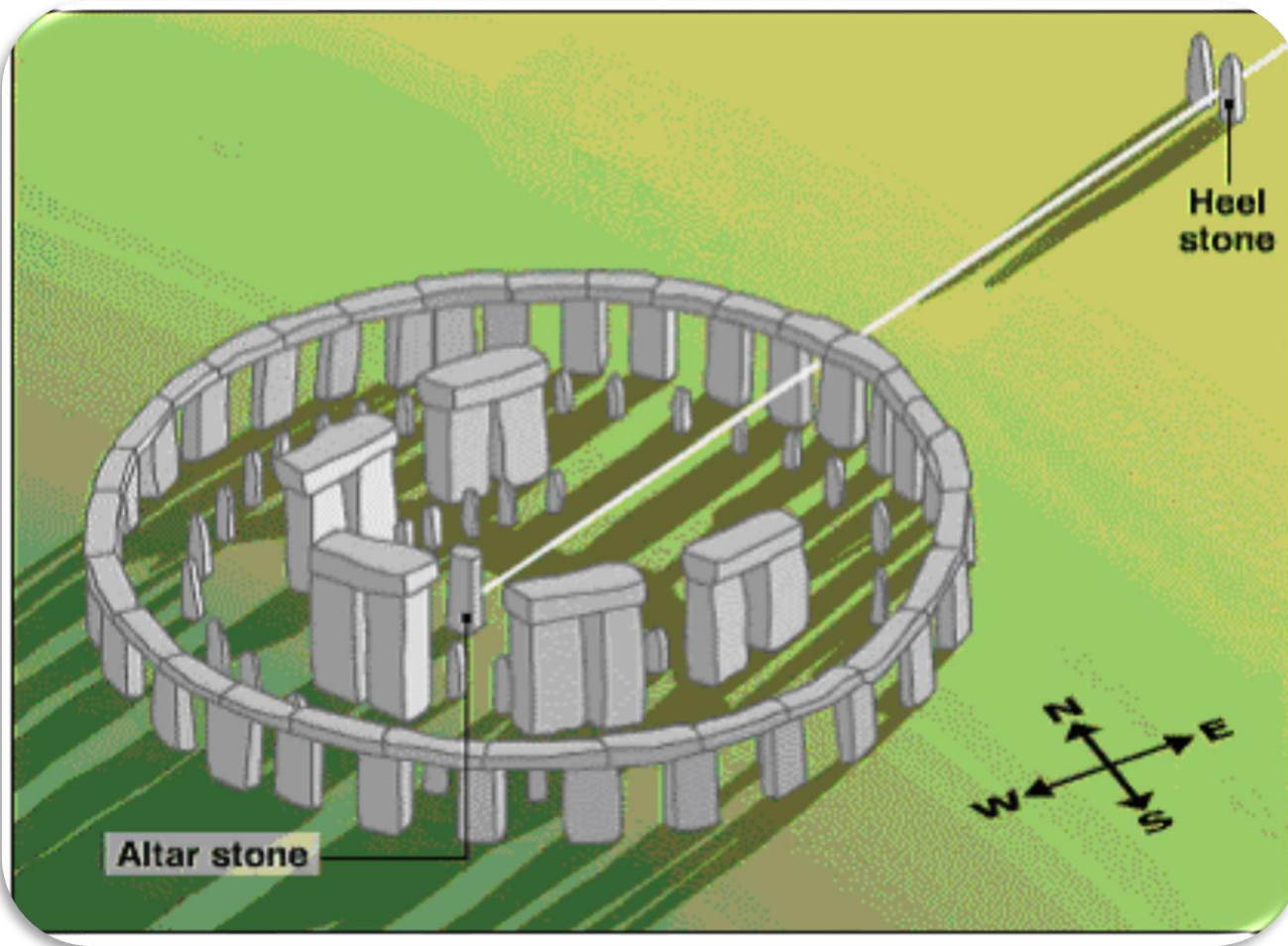

- การศึกษาโดยไม่มีอุปกรณ์ใดๆ
- การศึกษาโดยใช้การคำนวณ
- ศึกษาด้วยการสังเกตเป็นส่วนใหญ่

ข้อมูลที่ได้มักไม่ค่อยมีความแม่นยำ
อาจมีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

แม้คนในยุคนั้นยังไม่มีกล้องโทรทรรศน์ที่นำมาใช้ในการสังเกตการณ์อย่างละเอียด แต่เขาก็ใช้ตาเปล่าและจินตนาการ ในการที่จะทำความเข้าใจกลไกธรรมชาติอันซับซ้อน มนุษย์เริ่มสังเกตตำแหน่งการขึ้น-ตกของดวงอาทิตย์ที่สัมพันธ์กับฤดูกาล ทำให้รู้ถึงฤดูกาลเพาะปลูก เก็บเกี่ยว และเวลาที่ควรออกล่าสัตว์เพื่อสะสมอาหารเอาไว้บริโภค

การจัดวางเสาหิน แท่งหิน ขนาดมหึมา เป็นรูปวงกลมซ้อนอยู่ 3 วง ที่เชื่อว่า สร้างขึ้นเพื่อให้เป็นสถานที่สำหรับ ตรวจสอบการเคลื่อนที่ของดวงจันทร์และ ดวงอาทิตย์

ดาราศาสตร์จีน

- ชาวจีนสามารถค้นหาได้ว่า 1 ปีมีความยาว 365 วัน
- สร้างปฏิทินทำนายการเกิดอุปราคา
- เป็นชาติแรกที่ทราบว่า ดวงจันทร์เคลื่อนที่จากทิศตะวันตกไปยังทิศตะวันออกใช้เวลาครบรอบประมาณ 28 วัน
- นอกจากนี้ยังบันทึกการปรากฏและการกลับมาของดาวหางฮัลเลย์

ดาราศาสตร์ของชาวเมโสโปเตเมีย

- เชื่อว่าโลกเป็นวัฏกลมที่ตกลงมาอย่างต่อเนื่องจากอวกาศ
- เชื่อว่าโลกถูกพยุงด้วยช้าง 4 เชือก ซึ่งยืนอยู่บนหลังเต่าใหญ่ตัวหนึ่ง เต่าตัวนี้นอนอยู่บนงูใหญ่ตัวหนึ่งซึ่งนอนขดอยู่
- สังเกตปรากฏการณ์บนท้องฟ้า อย่างจริงจัง สร้างปฏิทิน กำหนดเวลา สำหรับพิธีทางศาสนาได้อย่างแน่นอน
- เชื่อว่า โลกถูกปิดล้อมอยู่ภายในกำแพงใหญ่ ซึ่งกำแพงเอาไว้
- ตัวโลกวางอยู่บนสามอ่างน้ำ ส่วนวัฏทุกทั้งหลายติดอยู่

คูนิฟอร์ม (cuneiform)

ดาราศาสตร์ของประเทศกรีซ

กรีกเป็นอีกชนชาติหนึ่ง ซึ่งวางแนวปรัชญาเกี่ยวกับ เอกภพไว้มากมาย เทลีสแห่งไมเลตุส (Thales of Miletus) วางแนวความคิดไว้ว่า น้ำเป็นปัจจัยหลักของ กำเนิดสรรพสิ่งต่างๆ ท่านจินตนาการว่า โลกเป็นจาน แบนลอยอยู่บนผิวน้ำ ชาวกรีกโบราณเป็นนักดาราศาสตร์ที่แท้จริง มีนักปราชญ์ที่มีผลงานมากมาย

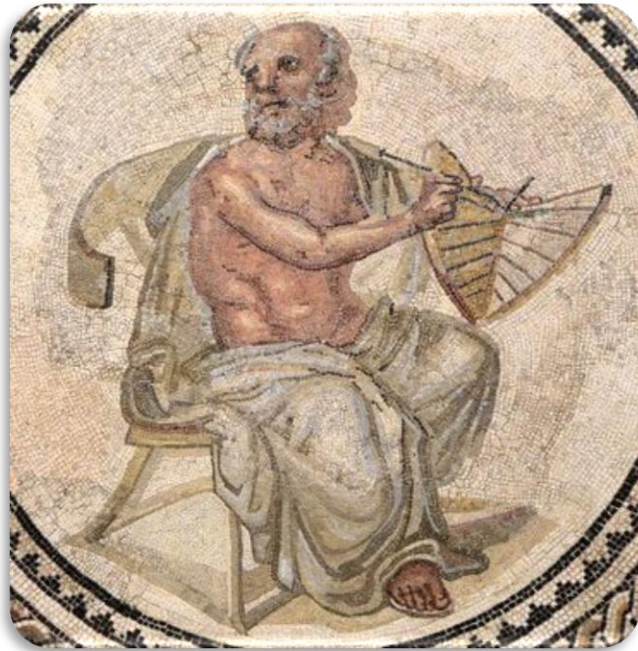

ดาราศาสตร์ของชาวอียิปต์

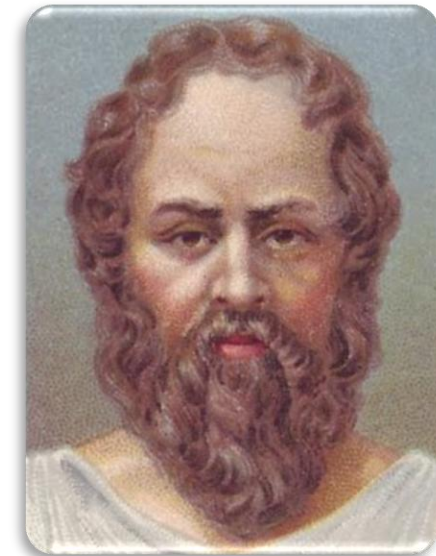
ชาวอียิปต์ค้นพบว่า 1 ปี มี 365 วัน 12 เดือน เดือนละ 30 วัน ยกเว้น เดือนสุดท้ายมี 35 วัน และทุก 4 ปี จะมี วันหายไป 1 วัน ความรู้ของชาวอียิปต์ส่วนใหญ่ถูกนำไปเกี่ยวข้องกับศาสนา ชาวอียิปต์โบราณ เชื่อว่า ดวงอาทิตย์เป็นเทพสุริยะ (Sun God) ซึ่งทุกวันจะ ประทับเรือข้ามท้องฟ้า ซึ่งเป็นหลังของเทพดารา (Starry Goddess)

นักดาราศาสตร์ในยุคนี้ที่สำคัญ

อานักซากอรัส (Anaxagoras)

วัตถุท้องฟ้าเหล่านี้มีองค์ประกอบเหมือนกับองค์ประกอบของโลก และมีแสงสว่างได้โดยการสะท้อนแสงจากดวงอาทิตย์ นอกจากนี้ ยังได้ให้แนวความคิดอย่างถูกต้องในการอธิบายการเกิดจันทรุปราคาว่าเป็นปรากฏการณ์ที่ดวงจันทร์โคจรเข้าไปในเงาของโลกอีกด้วย

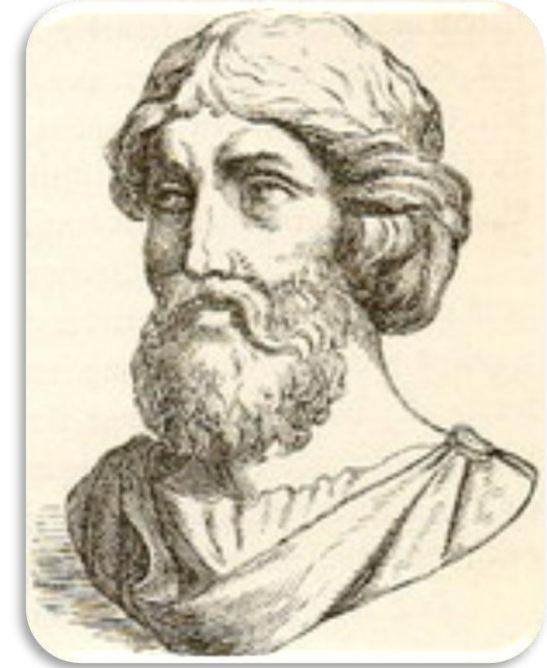
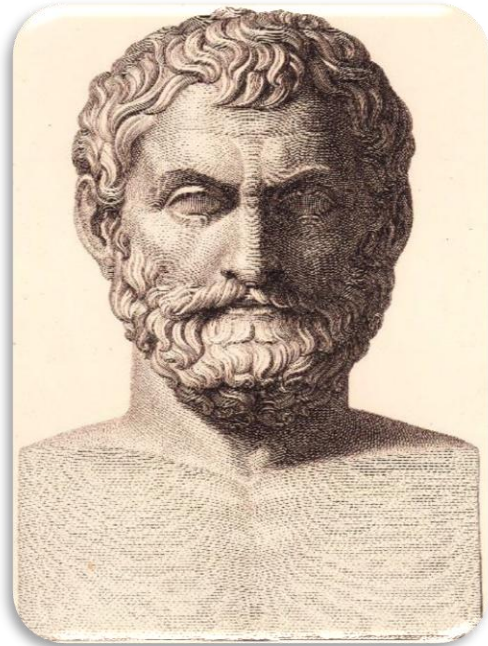

อานักซิมานเดอร์ (Anaximander)

โลกมีสัณฐานเป็นทรงกระบอกลอยอยู่ในอากาศ

ธาเลส (Thales) แห่งไมเลตุส

คำนวณได้ว่า ปีหนึ่งมี365 วัน ทำนายวันที่เกิดสุริยุปราคาได้ถูกต้อง แต่ยังมีคามเชื่อว่าโลกมีสัณฐานแบน

ไพธาโกรัส (PYTHAGORAS)

เสนอความคิดว่า เอกภพเป็นทรงกลม มีลูกไฟที่ร้อนระอุเป็นจุดศูนย์กลาง มีดวงอาทิตย์ และสิ่งอื่นๆในจักรวาลโคจรไปรอบๆ ต่างระดับกัน 10 ชั้น

ฮิปพาร์คัส (Hipparchus)

ได้ค้นคว้าเกี่ยวกับดาราศาสตร์ เขาสามารถคำนวณการเกิดสุริยุปราคา และจันทรุปราคาได้อย่างแม่นยำ เป็นผู้คิดเครื่องมือการวัดและแบ่งวงกลมออกเป็น 360 ส่วนหรือองศา แนะนำให้ใช้เส้นรุ้ง เส้นแวง บอกตำแหน่งต่าง ๆ บนพื้นผิวโลก

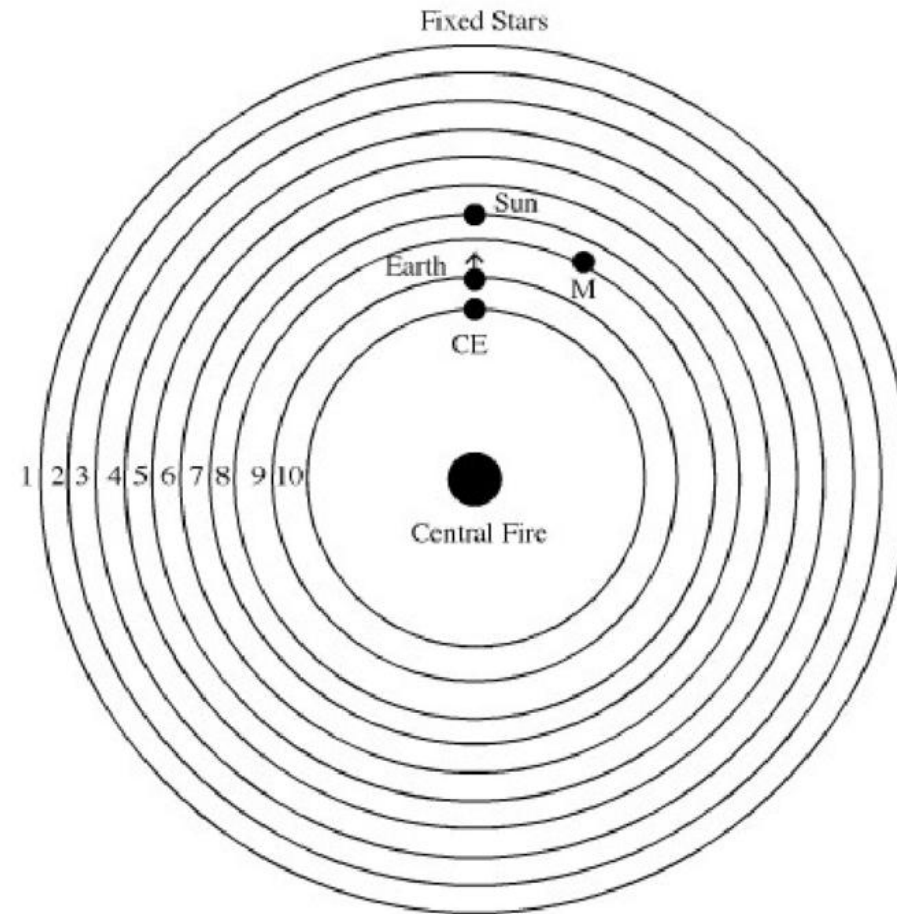

อริสโตเติล (Aristotle)

คำนวณหาระยะทางและขนาดของดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์แต่ผิดพลาดมาก มีความเชื่อว่าดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของเอกภพ

450 ปีก่อนคริสตศักราช

ฟีโลลาอัส (Philolaus) เสนอแนวความคิด
ว่า โลกเป็นวัตถุที่หยุดนิ่งว่าแท้จริงแล้ว
โลกมีการโคจรรอบดวงไฟใหญ่ดวงหนึ่ง
(แต่ไม่ใช่ดวงอาทิตย์)

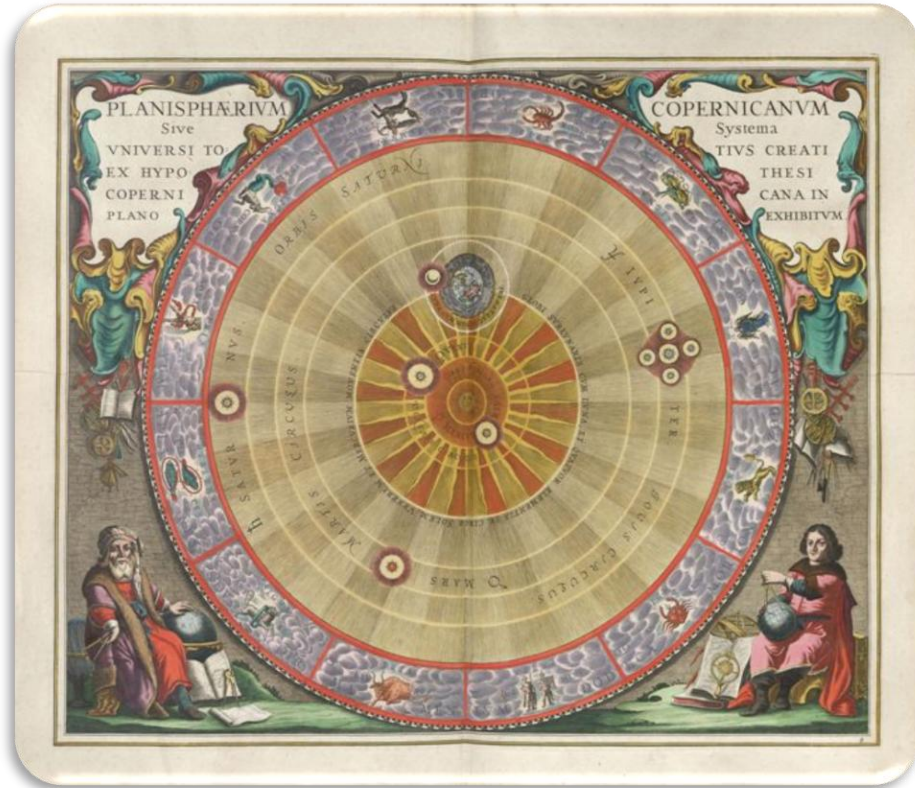

Position of the Earth and Sun at Noon

ในปี คริสตศักราช 140

พโตเลมี (Ptolemy) ปรราชญ์แห่งอเล็กซานเดรียอีกท่านหนึ่ง ที่ได้รวบรวมแนวความคิดของ อาริสโตเติล ปิทาโกรัส และอีปิปาคัส ผนวกเข้ากับแนวความคิดของท่านเอง สร้างแบบจำลองของเอกภพที่มีชื่อว่า ระบบของพโตเลมี (Ptolemaic System) โดยใช้แนวความคิดเกี่ยวกับโลกเป็นศูนย์กลางของเอกภพจากอาริสโตเติล

ในสมัยพระเจ้าอเลกซานเดอร์มหาราช

นักปราชญ์ชื่อ อาริสตาร์คัส (Aristarchus) ที่กล้าแย้งแนวความคิดของอาริสโตเติล โดยเสนอว่า ดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของระบบสุริยะ โดยโลกและดาวเคราะห์อื่นๆ โคจรรอบดวงอาทิตย์

ดาราศาสตร์ยุคกลาง

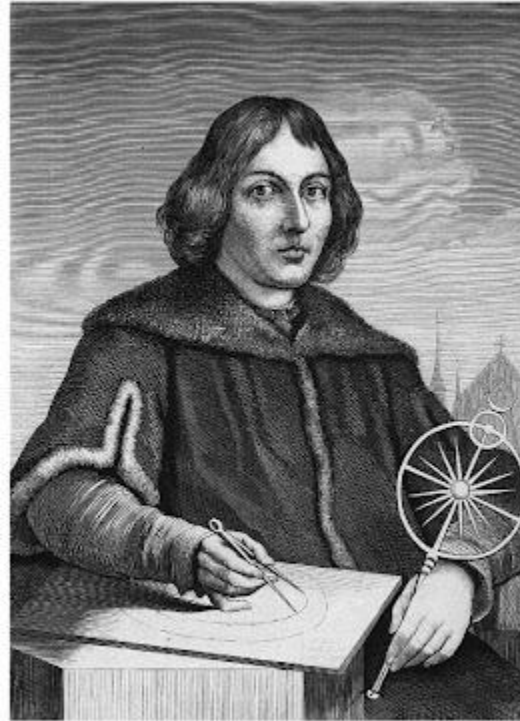
นิโคเลาส์ โคเปอร์นิคัส (Nicolaus Copernicus)

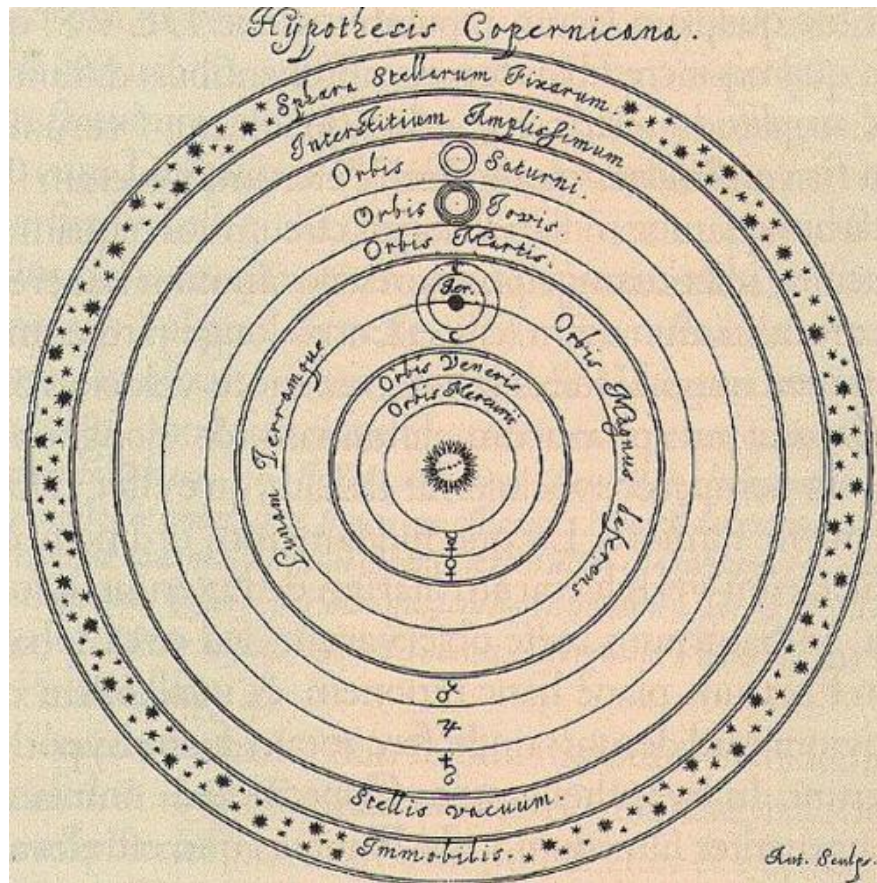
เป็นนักดาราศาสตร์ที่เปลี่ยนโฉมความรู้ของมวลมนุษยชาติ ด้วยการเสนอทฤษฎี ดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางซึ่งขัดกับทฤษฎีโลกเป็นศูนย์กลางของอริสโตเติลและทอเลมีโดยนักวิทยาศาสตร์ทั่วไป ถือว่าการเสนอทฤษฎีนี้ เป็นการปฏิวัติทางความรู้ครั้งสำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ เทียบเท่ากับการเสนอทฤษฎีวิวัฒนาการของชาลส์ ดาร์วิน

การปฏิวัติทางดาราศาสตร์

เริ่มเมื่อ ปี ค.ศ.1543 เมื่อนิโคลัส โคเปอร์นิคัส (Nicolaus Copernicus) นักดาราศาสตร์ชาวโปแลนด์-เยอรมัน ตีพิมพ์หนังสือ ชื่อ “การโคจรของวัตถุท้องฟ้า (The Revolutions of the Heavenly Bodies)”

ในหนังสือของโคเปอร์นิคัส กล่าวว่า “โลกไม่ใช่ศูนย์กลางของเอกภพ ดาวเคราะห์ทุกดวงโคจรรอบดวงอาทิตย์” ดังนั้น ดวงอาทิตย์จึงเป็นศูนย์กลางของระบบสุริยะ ซึ่งโลกก็โคจรรอบดวงอาทิตย์เหมือนกับดาวเคราะห์ดวงอื่นด้วย

ในปี ค.ศ. 1572

นักดาราศาสตร์ชาวเดนมาร์ก ชื่อไทโค บราเฮ (Tycho Brahe) ได้เริ่มพัฒนามิติทางการสังเกตการณ์ทางดาราศาสตร์โดยสร้างเครื่องวัดทางดาราศาสตร์หลายชิ้น สังเกตการณ์เคลื่อนที่ของดาวเคราะห์และตำแหน่งของดาวฤกษ์ ได้สรุปว่า ดาวเคราะห์ต่างก็โคจรรอบดวงอาทิตย์ และดวงอาทิตย์โคจรรอบโลกโดยโลกอยู่กับที่

ต่อมา โยฮันส์ เคปเลอร์ (Johannes Kepler)

ผู้ซึ่งเคยเป็นผู้ช่วยของไทโค บราเฮ ได้นำเอาผลการสังเกตการณ์ของบราเฮ ซึ่งทำเอาไว้มากมายในสมัยบราเฮยังมีชีวิตอยู่ มา วิเคราะห์และยืนยันว่า ดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลาง ของระบบสุริยะ ตามทฤษฎีของโคเปอร์นิคัส เคปเลอร์ยังได้คิดค้นกฎการโคจรของดาวเคราะห์รอบดวงอาทิตย์

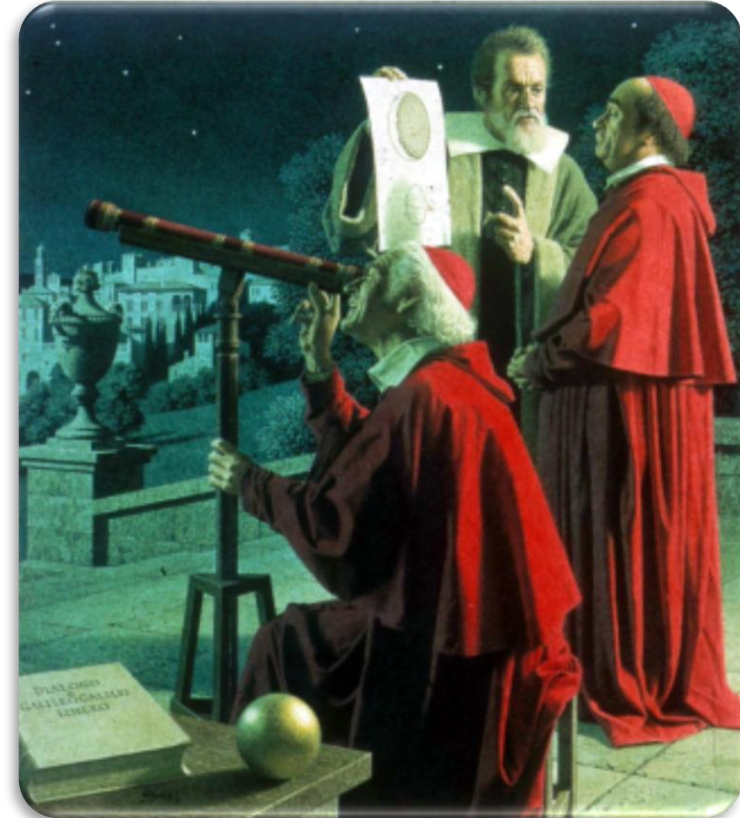

กาลิเลโอ กาลิเลอี (Galileo Galilei)

เป็นนักดาราศาสตร์คนสำคัญที่บุกเบิกวิชาดาราศาสตร์ยุคใหม่ เป็นคนแรกที่ใช้กล้องที่ประกอบด้วยระบบเลนส์ส่องดูวัตถุท้องฟ้าและบันทึกสิ่งที่ค้นพบมากมาย

ได้ถือว่่า เป็นบิดาแห่งวิชาดาราศาสตร์สมัยใหม่ ได้ประดิษฐ์กล้องโทรทรรศน์ในปี ค.ศ ส่องดูวัตถุบนท้องฟ้า และสนับสนุนแนวคิดของโคเปอร์นิคัสที่กล่าวว่่าดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของระบบโลกและดาวเคราะห์อื่นๆ โคจรรอบดวงอาทิตย์

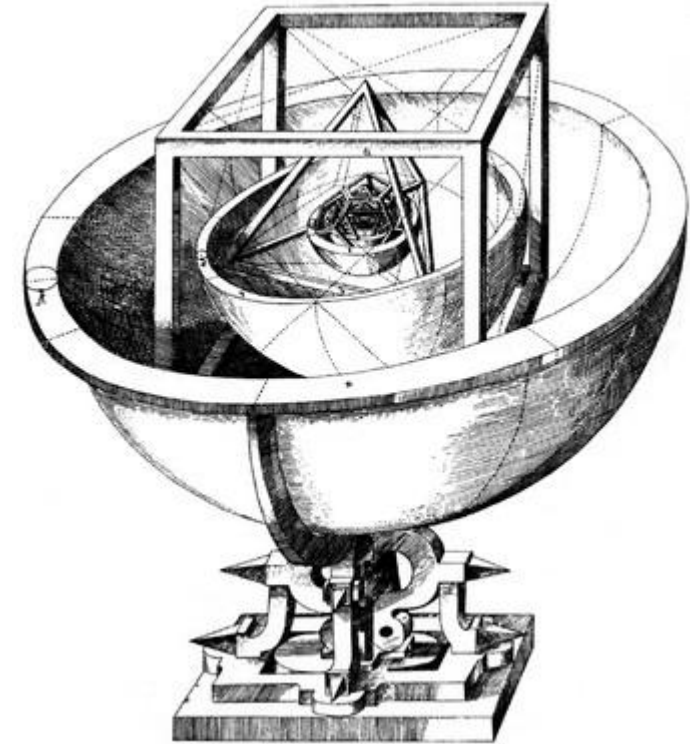

ดาราศาสตร์ยุคปัจจุบัน

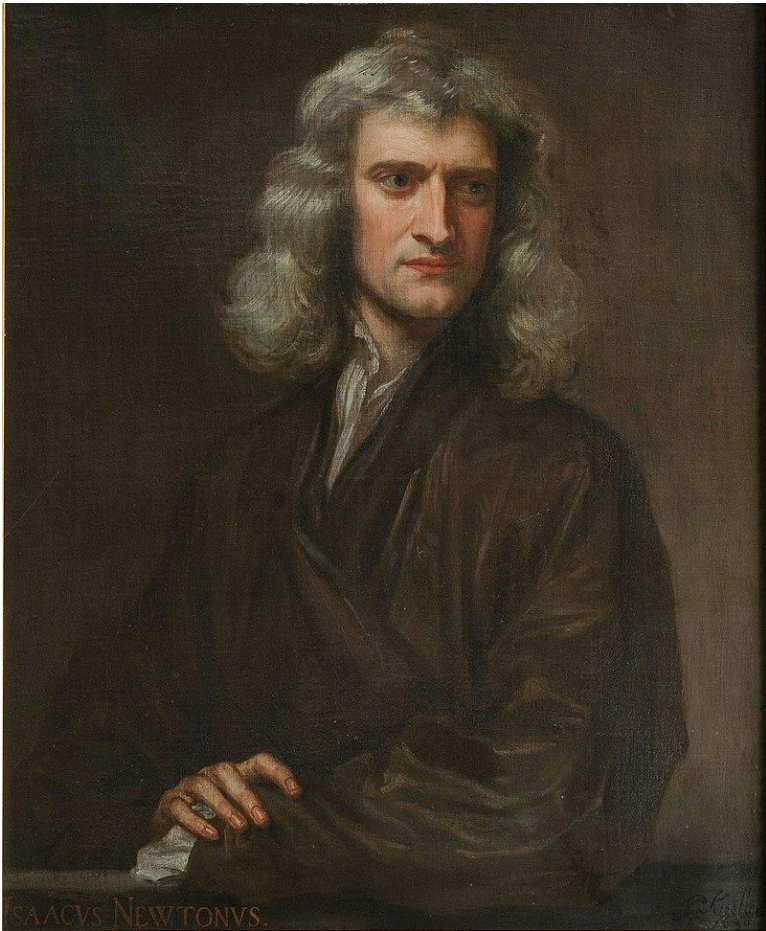
จะเห็นได้ว่า ความรู้ทางดาราศาสตร์พัฒนามาเรื่อยๆ จนมาถึงในยุคปัจจุบันที่เราสามารถใช้เครื่องมือที่ตรวจจับแสงสว่างที่มองไม่เห็น ตรวจจับคลื่นวิทยุที่ส่งออกมาจากดวงดาวต่างๆ และในที่สุดมนุษย์ก็สามารถส่งยานอวกาศออกไปสู่อวกาศได้ ทำให้สามารถค้นพบข้อมูลต่างๆ จะเห็นได้ว่าความรู้ทางด้านดาราศาสตร์ยังคงพัฒนาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

โจฮันส์ เคปเลอร์ ทำปฏิทินอันแรกขึ้น เป็น
ศาสตราจารย์ ได้ตั้งกฎการเคลื่อนที่ของ
ดาวเคราะห์ขึ้น เซอร์ไอแซก นิวตัน ประดิษฐ์
กล้องโทรทรรศน์ขึ้นเป็นครั้งแรก ตั้งกฎของ
การเคลื่อนที่ของวัตถุและกฎแห่งความโน้มถ่วง

แคสซีนีเป็นนักคณิตศาสตร์ นักดาราศาสตร์
วิศวกร และนักโหราศาสตร์ชาวอิตาลี เกิดที่
เมืองเปอร์ริวัลโด ใกล้กับซานรีโม ซึ่ง ณ เวลา
นั้นอยู่ในสาธารณรัฐเจนีวา หลังจากที่แคสซีนี
ย้ายไปยังฝรั่งเศสเพื่อทำงานด้านดาราศาสตร์
ให้กับราชสำนักสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แคสซีนี
ได้เปลี่ยนชื่อเป็นฌองนี โดมินิก แคสซีนี

เซอร์ไอแซกนิวตัน (Sir Isaac Newton)

ผู้นำโลกเข้าสู่ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม โดยการเสนอกฎแห่งความโน้มถ่วงและการเคลื่อนที่ของวัตถุ ที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆบนโลก ถึงการโคจรของดาวเคราะห์รอบดวงอาทิตย์ เขาพบว่าการที่บริวารของดวงอาทิตย์สามารถโคจรรอบดวงอาทิตย์ได้ เพราะมีแรงดึงดูดระหว่างมวล ที่เรียกว่าแรงโน้มถ่วง

เซอร์เอ็ดมันด์ แฮลลีย์ (Sir Edmund Halley)

ผู้ศึกษาดาวหางแฮลลีย์ และพิสูจน์ว่าดาวหางคือสมาชิกหนึ่งในระบบสุริยะที่โคจรรอบดวงอาทิตย์ และมีพฤติกรรมเป็นไปตามกฎของแรงโน้มถ่วงเช่นเดียวกับดาวเคราะห์ทั้งหลาย และได้เนอผลการศึกษเกี่ยวกับดาวหางดวงหนึ่งที่มาให้ชาวโลกเห็นทุกๆ ประมาณ 75 ปี

คริสเตียน ไฮเกนส์ (Christiaan Huygens)

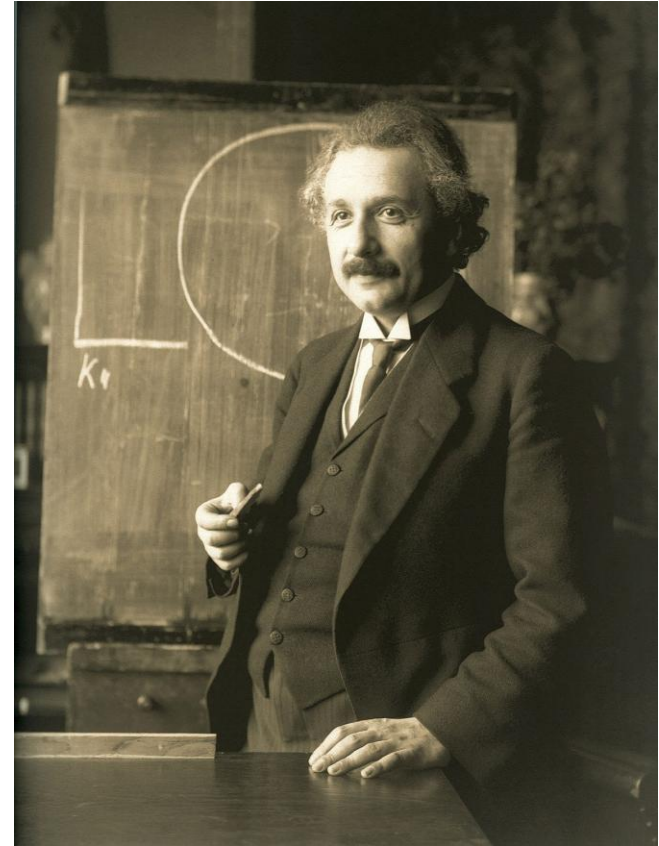
จากการที่ไฮเกนส์มีความสัมพันธ์ที่ดีกับแอนโทนีแวน ลีเวนฮุค ผู้ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นนักประดิษฐ์กล้องจุลทรรศน์ที่ดีที่สุดในยุคนั้น ลีเวนฮุคมีความสามารถเก่งมากในเรื่องการลับและตัดเลนส์ จากการสังเกตและเฝ้าดูการทำงานของลีเวนฮุค ไฮเกนส์ได้ทำการลับเลนส์เพื่อสร้างกล้องโทรทรรศน์สำหรับดูดาวขึ้น จากกล้องโทรทรรศน์ที่ไฮเกนส์ประดิษฐ์ขึ้น ไฮเกนส์ค้นพบดวงจันทร์ไททันของดาวเสาร์ในปี 1655

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein)

ผู้ปฏิวัติความคิดเดิมและนำวิทยาศาสตร์เข้าสู่ยุคอะตอม โดยเสนอว่าแสงเดินทางเป็นเส้นโค้งในอวกาศ และเชื่อว่าทุกสิ่งในเอกภพมีการเคลื่อนที่ไม่มีสิ่งใดโดยสมบูรณ์ การเคลื่อนที่และเวลาจึงเป็นสิ่งสัมพันธ์กันที่ยังคงความลึกลับอยู่จนบัดนี้ผู้คิดค้นสูตรแห่งจักรวาล

เอ็ดวิน ฮับเบิล (Edwin Hubble)

ผู้บุกเบิกศึกษาเรื่องกาแลกซี และเสนอว่า
ด้วยเอกภพขยายตัว จากการสังเกตกาแลก
ซีทั้งหลายที่กำลังเคลื่อนที่หนีห่างจากกัน

สตีเฟน ฮอว์คิง (ค.ศ.1942-ปัจจุบัน)

นักวิทยาศาสตร์ศตวรรษที่ 20 ผู้นำทฤษฎีพื้นฐานของนักวิทยาศาสตร์รุ่นก่อน มาอธิบายความเป็นไปของจักรวาล โดยนำทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไปร่วมกับหลักกลศาสตร์ควอนตัมของไอน์สไตน์มาอธิบายของจุดเริ่มต้นของการระเบิดใหญ่ (Big bang) และวาระสุดท้ายของหลุมดำ (Black Hole)

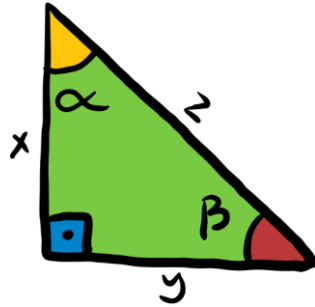

พัฒนาการแห่งดาราศาสตร์

3000-2450 B.C.

ชาวอียิปต์โบราณ สร้างปิรามิดที่มีทิศทางที่สัมพันธ์กับตำแหน่งและทิศทาง การขึ้นตกของดาว นอกจากนี้ยังศึกษาการเคลื่อนที่ของดวงดาวบนท้องฟ้าและดวงอาทิตย์ช่วยในการบอกฤดูในการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยว

582-507 B.C.

ทาเลส แห่งมิลเลตุส ทำนายการเกิดสุริยุปราคาที่เกิดขึ้นในปี 585 ก่อนคริสตกาลและเสนอว่าโลกเป็นจานแบนที่ลอยอยู่เหนือมหาสมุทรที่กว้างใหญ่อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

190-120 B.C.

ทางตอนใต้ของประเทศอังกฤษ มีการสร้างอนุสาวรีย์สโตนเฮนจ์ด้วยก้อนหินขนาดใหญ่มาเพื่อบอกทิศทาง การขึ้นและตกของดวงอาทิตย์ในวันที่มีกลางวันยาวนานที่สุดของปี

3000-2500 B.C.

พีธาโกรัส แห่งซามอส คิดทฤษฎีที่พิสูจน์ว่าผลรวมกำลังสองของความยาวของด้านประกอบมุมฉากมีค่าเท่ากับกำลังสองของด้านตรงข้ามมุมฉากของสามเหลี่ยมนั้น เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการคำนวณระยะทางทางดาราศาสตร์

634-546 B.C.

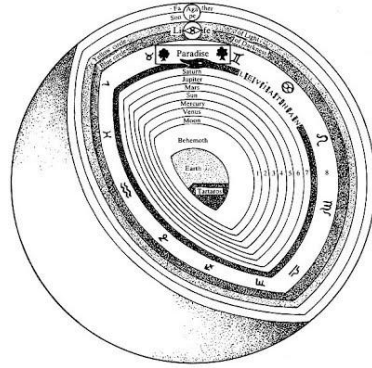

ฮิปปาร์คัส แห่งนิคาเอีย จัดทำแผนที่ดาวอย่างละเอียดขึ้นเป็นครั้งแรกโดยมีการจำแนกความสว่างของดาวเป็นค่าโชติมาตรต่าง ๆ

อริสตาคัส แห่งซามอส เสนอว่าดวงอาทิตย์เป็นจุดศูนย์กลางของเอกภพ โดยมีดาวเคราะห์ต่าง ๆ รวมทั้งโลกโคจรอยู่รอบ

284-192 B.C.

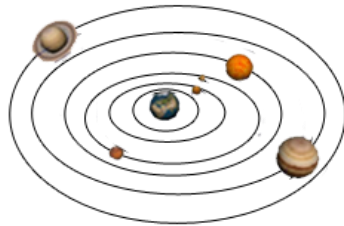
384-322 B.C.

พลาโต เสนอแนวคิดที่ว่าโลกมีรูปร่างเป็นทรงกลม และอยู่เป็นจุดศูนย์กลางของเอกภพ โดยมีดาวเคราะห์โคจรอยู่ล้อมรอบบนพื้นผิวทรงกลมไซขนาดใหญที่ครอบคลุมอยู่

700-1300

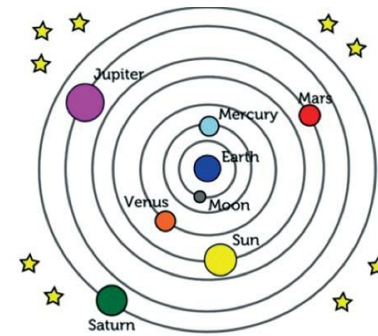
อีราโตติเนส แห่งไซริน ทำการวัดเส้นผ่านของโลกได้อย่างถูกต้องเป็นครั้งแรกโดยการสังเกตลำแสงของดวงอาทิตย์ที่พาดผ่านศีรษะลงไป ที่ก้นบ่อน้ำในวัน夏至ฤดูร้อนที่เมืองไซริน พบว่าลำแสงตั้งฉากพอดีพบว่าลำแสงทำมุม 7 องศา กับจุดเหนือศีรษะที่เมืองอเล็กซานเดรีย

310-230 B.C.

อริสโตเติล แบ่งเอกภพออกเป็น 2 ส่วน คือ โลกและสวรรค์โดยที่โลกประกอบไปด้วย 4 ธาตุหลัก คือ ดิน น้ำ ลม และไฟ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ส่วนสวรรค์เป็นที่อยู่ของดาวต่าง ๆ และไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในหนังสือ "On the Heavens (De caelo)" ของอริสโตเติล อธิบายเอกภพโดยใช้แบบจำลองที่มีโลกเป็นศูนย์กลางและมีดาวเคราะห์โคจรอยู่บนทรงกลมเป็นชั้น

428-348 B.C.

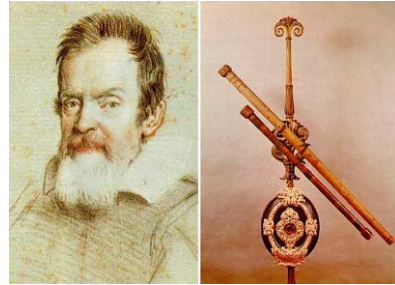

อิสลามแผ่อำนาจปกคลุมไปทั่วยุโรปตอนใต้ มีการแปลตำราวิทยาศาสตร์ของกรีกเป็นภาษาอาหรับและมีการศึกษาและปรับปรุงทฤษฎีของพโตเลมี

1642-1727

ไอแซก นิวตัน ตั้งกฎการเคลื่อนที่ของดาวเคราะห์ในระบบสุริยะขึ้นมา

1546-1642

โยเซฟ ฟอน ฟรานซ์โฮเฟอร์ ศึกษาเส้นสเปกตรัมของดวงอาทิตย์และสังเกตพบเส้นมืดบนแถบสเปกตรัมของดวงอาทิตย์ในปี ค.ศ. 1814 ซึ่งบ่งบอกถึงองค์ประกอบทางเคมีของดวงอาทิตย์ เส้นมืดดังกล่าวได้ชื่อว่าเส้นฟรานซ์โฮเฟอร์

1781-1784

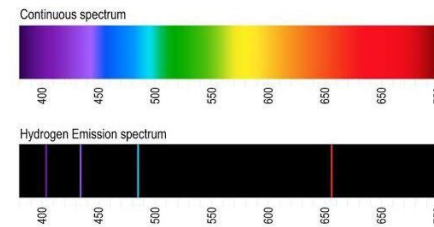
ไอแซก นิวตัน ตั้งกฎการเคลื่อนที่และกฎของแรงโน้มถ่วง เขายังได้ประดิษฐ์กล้องโทรทรรศน์แบบสะท้อนแสงขึ้นเป็นครั้งแรก

1571-1630

กาลิเลโอ กาลิเลอี ใช้กล้องส่องทางไกลสังเกตท้องฟ้าเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1609

1787-1826

วิลเลียม เฮอร์เชล สร้างกล้องโทรทรรศน์แบบสะท้อนแสงขนาดใหญ่ขึ้นมาเป็นครั้งแรก ทำให้เขาได้ค้นพบดาวยูเรนัส ดวงจันทร์บริวารไอเบรอน และไททาเนียในปี ค.ศ. 1781 นอกจากนี้เขายังได้ใช้กล้องดังกล่าวทำการศึกษาก้องฟ้าในซีกเหนือรวบรวมเป็นแคตตาลอกของเนบิวลากระจุกดาวและกาแล็กซี

1656-1742

เ็ดวิน ฮับเบิล ใช้กล้องโทรทรรศน์ขนาดใหญ่ สังเกตแอนโดรเมดาเนบิวลา และศึกษาพบว่าเนบิวลาดังกล่าวแท้จริงแล้วเป็นกาแล็กซีแอนโดรเมดาที่อยู่นอกกาแล็กซีทางช้างเผือกของเรา เขายังได้สังเกตพบกาแล็กซีต่าง ๆ มากมายและได้จำแนกกาแล็กซีออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามรูปร่างลักษณะที่ปรากฏ ในปี ค.ศ. 1929 ฮับเบิลยังได้สังเกต พบอีกว่ากาแล็กซีต่าง ๆ นั้นเคลื่อนที่ห่างออกจากกันในทุกทิศทาง

1879-1955

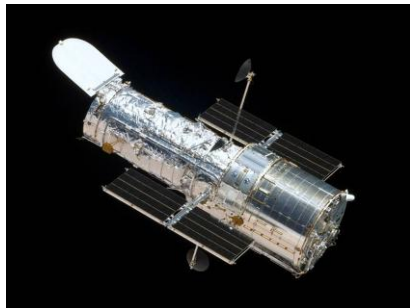
อาร์โน เพนเซียสและโรเบิร์ต วิลสัน ได้ใช้กล้องโทรทรรศน์วิทยุค้นพบซากคลื่นวิทยุพื้นหลังของเอกภพที่มีอุณหภูมิประมาณ 3 เคลวิน ซึ่งเป็นการสนับสนุนทฤษฎีการกำเนิดเอกภพบิกแบง

1905-1950

เ็ดมันด์ ฮัลเลย์ ศึกษาเส้นทางโคจรของดาวหางที่ถูกบันทึกไว้ในปี ค.ศ. 1456 , ค.ศ. 1531และ ค.ศ. 1607 พบว่ามีคล้ายคลึงกัน และได้สรุปว่าเป็นดาวหางที่มีคาบการโคจรประมาณ 75 ปี และได้ทำนายการมาเยือนของดาวหางดวงนี้ในครั้งถัดไปคือ ในปี ค.ศ. 1758 แต่ฮัลเลย์ได้เสียชีวิตลงเสียก่อนต่อมาดาวหางดวงนี้จึงได้ชื่อว่าเป็นดาวหางฮัลเลย์

1889-1953

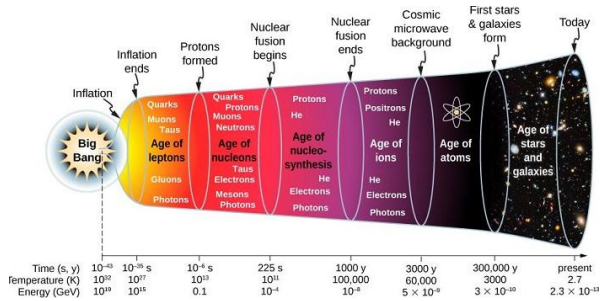

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ตีพิมพ์ทฤษฎีสัมพัทธภาพพิเศษและทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไป เขากำการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของวงโคจรของดาวพุธรอบดวงอาทิตย์ และทำนายการบิดเบี้ยวของลำแสงดาวฤกษ์เบื้องหลังดวงอาทิตย์ในขณะที่เกิดสุริยุปราคา ทำให้เขาสามารถพิสูจน์ทฤษฎีดังกล่าว

1965 (ปีที่ค้นพบ)

คาร์ล แจงสกี สร้างกล้องโทรทรรศน์วิทยุขึ้น เป็นคนแรกกล้องโทรทรรศน์วิทยุของเขาเป็นเครื่องรับสัญญาณวิทยุช่วงคลื่นสั้นและสายอากาศ เขาค้นพบสัญญาณวิทยุจากนอกโลกเป็นครั้งแรกโดยที่สัญญาณดังกล่าวมีการเลื่อนตำแหน่งในแต่ละวัน ซึ่งเป็นสัญญาณจากกาแล็กซีทางช้างเผือกของเรานั่นเอง

1894-1966

จอร์เจส เลแมตร์ ศึกษาทฤษฎีสถาปัตยกรรมแรงโน้มถ่วงของไอน์สไตน์ และนำเสนอทฤษฎีที่ว่าเอกภพกำลังขยายตัวออกในทุกทิศทางหรือเรียกว่า ทฤษฎีบิกแบง

สตีเฟน ฮอว์คิง

เป็นศาสตราจารย์ผู้นำทางด้านเอกภพวิทยายุคใหม่ งานของเขาได้ใช้ทฤษฎีควอนตัมอธิบายการขยายตัวอย่างรวดเร็วของเอกภพในเริ่มต้น โอกาสในการมีเอกภพหลายเอกภพที่เชื่อมต่อกันด้วยรูหนอน (wormholes) ในปี ค.ศ. 1988 ฮอว์คิงได้ตีพิมพ์หนังสือประวัติย่อของกาลเวลาเพื่ออธิบายทฤษฎีของเขาให้คนทั่วไปได้เข้าใจ

1967 (ปีที่ค้นพบ)

1942-ปัจจุบัน

โจเซลิน เบลล์ เบอร์เนล ในขณะที่เรียนปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ได้สร้างกล้องโทรทรรศน์วิทยุเพื่อศึกษาสัญญาณจากดาวฤกษ์และควาซาร์เธอได้ค้นพบสัญญาณวิทยุประหลาดที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันเป็นจังหวะโดยบังเอิญ ซึ่งเป็นสัญญาณวิทยุจากดาวนิวตรอนที่หมุนรอบตัวเองด้วยความเร็วที่สูงมาก หรือเรียกว่าพัลซาร์ (Pulsars)

https://www.youtube.com/watch?v=KF8zaQYh_vo

**พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
พระบิดาแห่งวิทยาศาสตร์ไทย**

ประโยชน์ของการศึกษาวิชาดาราศาสตร์

กิจกรรมประจำสัปดาห์

ให้นักศึกษาบอกประโยชน์ของ
การศึกษาวิชาดาราศาสตร์

